

NORSKE FILMBYRÅERS FORENING

Ang. høring om forslag til endring i forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner.

Flere norske distributører står for en vesentlig del av finansieringen av norske filmer i form av minimumsgarantier eller investering i filmenes egenkapital. I enkelte tilfeller står distributørens innsats praktisk talt for hele filmens privatkapital.

Det er ganske oppsiktsvekkende å lese forslagene til endringer i tilskuddene til norske produksjoner, som i en tid hvor norske filmer går mye bedre enn på lang tid, truer med å rasere store deler av grunnlaget for å investere i produksjon av norsk spillefilm. Dette er ikke små, men store og grunnleggende endringer.

Den nye ordningen med støtte til filmer etter markedsvurdering (den såkalte 50/50-ordningen) har på mange måter vært den mest vellykkede og nesten uten unntak har disse filmene fungert veldig bra i forhold til publikum. At den nå foreslås å begrense billettstøtten til slike filmer til 50% av egenfinansieringen er helt urimelig og vil temmelig sikkert gjøre det vanskelig, for ikke å si umulig, å finne investorer til slike filmer. I hvert fall vil norske distributører med stor sannsynlighet ikke investere på langt nær i samme grad som til nå i denne typen filmer og dermed står hele denne vellykkede ordningen i fare, ikke lenge etter at den er innført. En slik begrensning vil m.a.o. *ikke* stimulere til satsing av privatkapital i produksjon av norske filmer (slik som hensikten er ifølge § 8-1).

Forslaget om å fjerne billettstøtten til samproduksjoner i sin helhet og bare gi forhåndsstøtte virker også uforståelig. Forhåndsstøtten gis etter dagens praksis bare i form av et beløp som tilsvarer halvparten av den norske egenkapitalinnsatsen. Hvis det ikke vil være mulig å dekke hele den norske innsatsen fra forhåndsstøtte og billettstøtte vil incentivene for å delta i en slik samproduksjon i stor grad falle bort. At det ikke gis avkastning på egenkapital for samproduksjoner er derimot akseptabelt og allerede gjennomført. Skal norsk film lykkes utenfor landets grenser er det viktig med samarbeid og inspirasjon på tvers av landegrensene for å heve kompetansen og nivået på norske produksjoner ytterligere. Dette vil bli svært vanskelig hvis billettstøtten fjernes. Da er det etter vår oppfatning ingen grunn til å tro at interessen for slike produksjoner vil øke. Det er temmelig sikkert at det motsatte som vil skje: Norge blir mer uinteressant som samarbeids- og samproduksjonsland.

Hvis målsettingen skal være å stimulere til øket innsats og investering i norske filmer i en tid hvor norsk film er i ferd med å feste grepet på publikum her i landet virker etter vår oppfatning flere av forslagene til endringer mot sin hensikt. Det er viktig for distributørene at regelverk og forskifter for tilskudd til norsk filmproduksjon er langsiktige og forutsigbare for å sikre våre muligheter for å få tilbake våre investeringer og dermed kontinuitet i norsk filmproduksjon.

Til slutt vil jeg påpeke at forslaget til endring i forskrift om tilskudd til audiovisuelle produksjoner er gitt med en påfallende kort høringsfrist, i en tid hvor vår arbeidsmengde er stor fra før. Dette hadde vært ønskelig med tid til noe grundigere gjennomgang av dette viktige og omfattende saksområdet.

Høringsfrist er normalt tre måneder og sjelden mindre enn seks uker. I dette tilfellet har vi hatt ca. tre uker på oss (jvnf. Høringsbrev datert 25.11.04 med høringsfrist 20.12.04).

Oslo, 17.12.04
Med vennlig hilsen

Guttorm Petterson
SF Norge AS
Styreleder i Norske Filmbyråers Forening